

direkten spust od lanskega. **Grlo direk** (50/40–45° (IV, S 5), T, 100 m) je ime nove variante v srednjem delu.

Z Matajurskega vrha nad Baško grapo je po novi smeri (V–, S 5+, 350 m) smučal Luka Ambrožič. Smer poteka levo od **Božične smeri** (V–, 400 m), po kateri je opravil drugi spust. Z vrha je verjetno kot prvi odpeljal naravnost navzdol. Marko Kern in Jaka Ortar sta nad Pokljuko smučala tudi z Malega Draškega vrha. Najprej po **Levih vesinah** (Z, 45°, 220 m) in nato z istega vrha še varianto **JZ raza** (Z+, 45°, 320 m), v Viševniku pa sta vjugala po varianti **Desne grape** (T, 450 m). Benjamin Ravnik je v Lanežu presmučal **Butalsko smer** in **Mišino grapo**.

Prvenstvene od tu in tam

V vzhodni steni Mahavščka je 10. 3. Marko Leban preplezal novo smer. Poimenoval jo je **Smer za prijatelje – Smer Ivana Požina** (85/40–50°, 550 m, 1,5 h). Začne se na desnem robu stene in nadaljuje s tendenco proti levi naravnost na vrh.

V južnem ostenju Pece je 25. 2. v počastitev nesmrtnih dosežkov Tine

Maze na zimskih olimpijskih igrah Igor Radovič (AK Črna na Koroškem) preplezal novo smer **Žlih za zlato Tino** (M, 60–70/35–50°, 520 m). Prvih 150 metrov je plezal po Levem žlihu, nato pa je zavil proti levi. Tu ga je čakalo še 370 metrov deviškega terena do roba stene.

Igor Radovič in Alojz Kompan (AK Črna na Koroškem) sta opravila prvo ponovitev **Smeri veteranov** v Mali Raduhi in dodala svoj vstopni del (75/50–70°, 300 m, 4 h). Gre za najdaljšo smer v tej steni.

Ponovitve

Tine Cuder, Ivan Rejc in Matej Novak so 13. 3. v 9 urah opravili prvo ponovitev smeri **Omotca** (V/5, M6, 900 m) v Rombonu. V spodnjem delu smeri so imeli dobre snežne razmere, višje pa vedno slabše. Ključni raztežaj so preplezali po skali in nekvalitetnem snegu. Redkeje obiskana **Smer Bence-Bergant** (V/M5, 90/60–70°, 800 m) v Steni je doživela obisk Petra Ferka, Bojana Avgušтина, Nejca Štumbergerja in Dejana Koreza (AO Kozjak). V smeri so prevladovala dobre razmere.

Jugovo grapo (M4, 80/40–50°, 800 m) so preplezali Matjaž Ferjančič,

Marjan Kozole in Jaka Križanič (AK Vertikala). Spodaj so imeli odlične razmere, le na izstopu jim je sonce preveč zmehčalo oporo pod nogami in cepini. Odličen vzpon v **Skalaški smeri z Ladj** sta 8. 3. opravila Janez Svovljšak in Klemen Gerbec (oba AO Kranj). Najtežje je bilo v predelu okoli Gorenjskega turnca, kjer je bilo veliko napihanega snega.

Tine Marenče in Matic Klanjšček (AO Kranj) sta v Zadnji Ponci opravila prvo ponovitev smeri **Raušl** (IV/4+, M, 90/50–80°, 600 m), ki jo je leta 2007 preplezal Filip Bence.

Nejc Štumberger, Dejan Korez, Bojan Avguštin in Janez Podvršnik so 7. 3., preplezali **Steber Štajerske Rinke** (M5, 80/40–60°, 600 m). Celotna tura je trajala 15 ur, veliko tudi na račun dolgega dostopa in napornega gaženja. V Mali Rinki sta 8. 3. Matej Balažič in Ivan Peši (AO TAM) preplezala **Igličevo smer**, naslednji dan pa še **Celjsko smer**. V Lučkem Dedcu sta 9. 3. Marko Šarac in Matija Jošt (oba AO Celje Matica) preplezala **Desno smer** (VI, AO/V, M, 130 m).

Miha Zupan (AO Tržič) in Miha Zupin (AO Kranj) sta v Velikem vrhu preplezala **Spominsko smer Jožice Dolinar**

(III+, 85/50–70°, M, WI4, 350 m, 3 h), ki je le redko tako dobro zalita s snegom. Matevž Mrak in Domen Petrovič sta 1. 2. v Begunjski Vrtači opravila prvo zimsko prosto ponovitev in verjetno celo prvo prosto ponovitev nasploh celotne **Koželjve smeri** (VI/V, A1, 450 m) v Begunjski Vrtači. Najtežje mesto (M7–, 90°) je precej odvisno od razmer, zlasti v spodnjem delu pa je plezanje resno in s slabim varovanjem.

Novice je pripravil
Peter Mežnar.

ŠPORTNO- PLEZALNE NOVICE

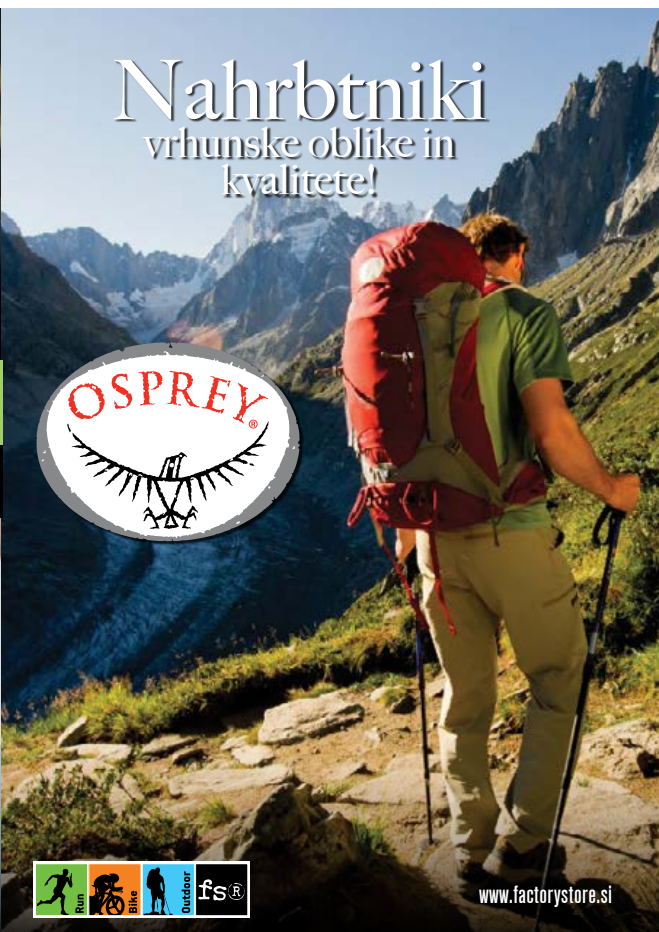
Bečan preplezal novo smer z oceno 9a v Ospu

Leta 2009 je Klemen Bečan preplezal svojo prvo smer težavnosti 9a – Halupca 1979 v Pajkovi strehi v Ospu. Od takrat je nanizal še kar nekaj smeri te težavnosti, zadnjo je na svoj seznam dodal v začetku marca. Uspel je v

SealSkinz®

vodoodporne rokavice, nogavice, kape

Nahrbtniki
vrhunske oblike in kvalitete!

OSPREY

www.factorystore.si

svojem projektu, v liniji, ki poteka v levem delu Pajkove strehe in ki jo je navrtal že pred skoraj dvema letoma. Zaradi posebnih razmer v Osapski jami v obdobju zadnjih poskusov jo je poimenoval Water world.

Kruder uspešen v smereh z ocenama 8B in 8B+

Dve leti je zamišljena linija v Golobovih pečinah čakala Jerneja Kruderja, da je uspel povezati vse gibe v balvanskem problemu in je po uspešnem vzponu na svoj seznam najtežjih balvanov lahko dodal novo ime – Expression of the uniqueness (8B+). To je Jernejev najtežji balvanski vzpon v tem letu, po problemu The Dagger, ki mu je kasneje dodal še sedeči start v The story of two worlds (8C), pa drugi vzpon ocene 8B+ v njegovi karieri. Nekaj dni pred tem uspešnim vzponom je bil dejaven tudi v balvani Pohorja. V okolici Rogle je uspel v novem problemu, ki ga je poimenoval Show time in ga ocenil z 8B.

Druga tekma za Zahodno in Vzhodno ligo 2014

Prva sobota v marcu je plezalnica združila vso Slovenijo; 8. marca sta se namreč odvijali drugi tekmi te sezone za Zahodno in Vzhodno ligo 2014.

Člani ŠPO Radovljica so organizirali tekmo Zahodne lige. Mladi tekmovalci so se pomerili v balvanih, zmagovalci v po kategorijah (mlajši cicibani/cicibanke, starejši cicibani/cicibanke, mlajši dečki/deklince, starejši dečki/deklince, kadeti/kadetinje) pa so postali Tim Korošec in Nika Dolenec, Miha Miljavec in Letija Fajfar, Andrej Polak in Špela Tonkli, Jure Meglič in Mija Krampc ter Igor Primc in Neža Vomberger. Na Ptujju pa je potekala tekma Vzhodne lige. Tam so se plezalci pomerili v težavnosti, zmagali pa so (v vrstnem redu zgoraj omenjenih kategorij) Aljaž Majdič in Ema Kordež, Grega Verbuč in Ema Seliškar, Žiga Zajc in Lučka Rakovec, Aljaž Motoh in Alja Zalar ter Mitja Majcenovič in Klara Jovan.

Mina najboljša doma in druga na svetu

V Prestranku je 22. februarja potekala balvanska tekma Prestranek Masters 2014. V najmlajši kategoriji do 10

let je pri fantih največ vrhov dosegel Žan Auersperger, pri dekletih pa Živa Golob. Sledili so mladinci, kjer so nastopili tekmovalci od 10 do 15 let. Pri fantih je zmagal Matic Kotar, pri dekletih pa Vita Lukan. Vrhunec tekmovanja je predstavljala članska tekma, kjer je v moški kategoriji slavil Jernej Kruder pred Juretom in Klemnom Bečanom, med dekleti pa je zmagala Mina Markovič pred Janjo Garnbret in Katjo Kadič.

Štirje slovenski predstavniki so se 15. in 16. marca udeležili mednarodnega festivala v balvanskem plezanju Climbing Works 2014, ki je letos potekal v Sheffieldu v Veliki Britaniji. Slovenske barve so zastopali Mina Markovič, Katja Kadič, Jernej Kruder in Domen Škofic. Mina Markovič se je do zadnjega problema borila za zmago, a je na koncu morala priznati premoč domačinki Shauni Coxey in tako osvojila 2. mesto. Na 3. mesto se je uvrstila še ena domačinka – Mina Leslie-Wujastyk, Katja Kadič pa je bila na zelo dobrem 8. mestu. Pri moških se je zmage veselil francoski plezalec Thomas Caleyron, drugi je bil Nemec Alexander Megos, tretji pa Italijan Gabriele Moroni. Od Slovencev je bil najboljši Domen Škofic (7. mesto), Jernej Kruder pa je s 25. mestom nekoliko presenetljivo obstal v kvalifikacijah.

Novice je pripravil
Peter Mikša.

Tri Cine v enem dnevu

Michi Wohlleben in Ueli Steck sta v enem dnevu ponovila tri smeri v severnih stenah te dolomitske skupine. Za vse skupaj sta porabila manj kakor 16 ur. "Vstopila sva brez velikih pričakovanj. Preprosto sva hotela videti, kaj lahko doseževa. V resnici je bilo zelo spontano," je po povezavi treh smeri v severnih stenah Cin povedal Ueli. V ponedeljek, 17. marca, sta tako nanizala Cassinovo v Zahodni Cini, Comicijevo v Veliki Cini in Innerkoflerjevo v Mali Cini z vstopom po severni steni. Za vse tri smeri sta porabila samo 15 ur in 42 minut. Medtem ko je nemški plezalec Michi Wohlleben poznal vse

tri klasike, je Steck nekoč soliral le Comicijevo smer. "Ključ do uspeha je bilo predvsem veliko medsebojno zaupanje, saj sva veliko plezala simultano (hkrati oziroma sta 'vlekla štajerca', op. avtorja), dobre pa so bile tudi razmere," je povedal Steck. Vstopiti sta hotela že ob pol štirih zjutraj, pa je bilo preveč vetrovno. Tako sta še malo poležala in nato pri nekoliko višji temperaturi odbrzela čez smeri. Pri podvigu sta jima pomagala prijatelja, ki sta jima po vsakem opravljenem vzponu pripravila toplo pijačo in hrano.

350-metrski slap v manj kakor pol ure

Čeprav je švicarski kraj Kandersteg znan predvsem po zahtevnih mešanih smereh, premore tudi nekaj ledenih lepotic. Med njimi je morda najbolj zaželen Crack Baby, 350 metrov visok slap z oceno 6, ki je skoraj v celoti navpičen. Prvi vzpon v njem sicer sega že v leto 1993 in je delo nekoč odličnega plezalca predvsem tehničnih smeri Xaverja Bongarda, ki se je pozneje ponesrečil pri skoku *base*. Nedavno je Švicar Dani Arnold po tem slapu uprizoril pravo dirko s časom in ura se je na vrhu smeri ustavila pri 27 minutah in 13 sekundah. Spomnimo še, da je Arnold edini do sedaj, ki je klasično smer v Eigerju preplezal hitreje od Uelija Stecka.

Nanga Parbat (in K2) ostaja(ta) pozimi neosvojena

Kakor smo pisali že v prejšnji številki PV, je bilo letošnje zimo najbolj živahno na južni strani Nanga Parbata, kjer sta po Schellovi smeri (po njej sta poleti leta 1990 dosegla vrh tudi Mariča Frantar in Jože Rozman) poskušali poljska odprava in mednarodna naveza David Göttler–Simone Moro. Kmalu so združili moči in po Morovih zdravstvenih težavah sta David Göttler in Tomek Mackiewicz konec februarja priplezala na greben Mazeno (nekaj nad 7000 m) in lahko pogledala čezenj v pobočje zahodne, Diamirske stene, po kateri bi se morala počasi povzpeti proti vrhu Nanga Parbata. Obrniti sta morala zaradi naraščajočega vetra in ker se je okno znosnega vremena obetalo samo še en dan, kar pa je bilo premalo za sorazmerno varna vzpon in sestop do opremljenih taborov. Že dan pred tem je zaradi težav z želodcem odnehal

Italijan Simone Moro. Ko so vsi sestopili v bazni tabor, sta se Moro in Göttler odločila, da odideta domov, Poljaki pa naj bi še vztrajali, čeprav so že trikrat bolj ali manj resno poskusili z vzponom proti vrhu in bili v baznem taboru že od začetka decembra. Proti domu je odšel tudi Daniele Nardi, italijanski alpinist, ki je med vsemi zadnji prišel pod Nanga Parbat in neuspešno poskušal priplezati na vrh po Diamirski steni.

Malo pozneje pa se je Nanga Parbat dobesedno otresel vseh zimskih snubcev. Pri četrtem poskusu proti vrhu je poljsko navezo Pawel Dunaj-Michal Obrycki malo pod prvim taborom (5000 m) odnesel plaz in ju poškodovano, a živa, odložil 500 metrov niže. Dunaj je utrpel večkratni zlom reber in roke, Obrycki pa poškodbe obraza in noge. S pomočjo tovarišev z odprave, Tomeka Mackiewicza in Jaceka Telerde, pakistanskih kuharjev in lokalnih prebivalcev (bazni tabor pod Rupalsko steno se nahaja le slab dan od zadnje vasi Tarashing) so ju prenesli v bazni tabor in poklicali helikopter, ki pa zaradi slabih vremenskih razmer ni mogel ponju. Tako jim ni ostalo drugega, kakor da so Dunaja in Obryckega v bolnišnico v Skardu odpeljali s terenskimi avtomobili šele po nekaj dneh. Z omenjenimi poškodbami vožnja gotovo ni bila preveč prijetna.

Kdo je John Roskelly

Naj povemo nekaj več o letošnjem nagrajencu za življenjsko delo na področju alpinizma. To je Američan John Roskelly, ki bo nagrado Walterja Bonattija prejel po Walterju Bonattiju, Reinholdu Messnerju, Dougu Scottu, Robertu Paragotu in Kurtu Diembergerju. John Roskelly je na mednarodno alpinistično prizorišče stopil leta 1976, ko je s prijatelji preplezal SZ steno ogromnega indijskega sedemtisočaka Nanda Devi, 7816 m. Leta 1977 je z Galenom Rowellom, Kimom Schmitzom in Dennisom Hennekom opravil prvi pristop na Great Trango Tower, 6286 m, v Karakorumu. Po neuspešni odpravi naslednjega leta v S steno Jannuja se je leta 1978 udeležil velike ameriške odprave na K2, ko so Američani brez dodatnega kisika in višinskih nosačev preplezali novo smer na drugo najvišjo goro sveta po SV grebenu. Tudi leto 1979 je bilo za Roskellyja uspešno, saj je preplezal novo smer na Gaurishankar,